«Τι λένε στην Ελλάδα για τον κ. Ράιχενμπαχ;» ρώτησε τον περασμένο Ιούλιο η Ανγκελα Μέρκελ τον τότε πρωθυπουργό κ. Γιώργο Παπανδρέου. Εκείνος την παρέπεμψε στον κ. Γιώργο Γλυνό που στεκόταν δίπλα του και είχε μόλις αναλάβει τον συντονισμό της επικοινωνίας με την Ομάδα Δράσης της ΕΕ. «Κυρία καγκελάριε, λένε ότι είναι κάτι σαν έλληνας πρωθυπουργός. Πράγμα που μου επιτρέπει και εμένα, αφού είμαι ομόλογός του, να σκεφτώ ότι και εγώ θα μπορούσα κάποτε να γίνω γερμανός καγκελάριος» της είπε εκείνος. Κάγκελο η καγκελάριος!

ΓΙΩΡΓΟΣ ΓΛΥΝΟΣ

Ο σύμβουλος δύο πρωθυπουργών επί ευρωπαϊκών θεμάτων (Γ. Παπανδρέου και Λ. Παπαδήμου) μιλάει για το παρασκήνιο των διαπραγματεύσεων και την επόμενη ημέρα των εκλογών

“Τι άκουσα από τη Μέρκελ και τον Σαρκοζί”

«Η ΠΡΟΤΑΣΗ Παπανδρέου για δημοψήφισμα ενώ είχε πολλά θετικά στοιχεία, ήθελε δηλαδή μια ανανέωση της εμπιστοσύνης, είχε και στοιχεία επιθετικά προς τους Ευρωπαίους» σημειώνει ο κ. Γλυνός

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΟΝ
ΑΡΓΥΡΗ ΠΑΠΑΣΤΑΘΗ

Ο φοιτητής που φυλακίστηκε και βασανίστηκε από τη χούντα (αλλά δεν εξαργύρωσε αντιστασιακά «ένσημα» στην πολιτική) ολοκληρώνει αυτές τις ημέρες τη θητεία του ως σύμβουλος δύο πρωθυπουργών επί ευρωπαϊκών θεμάτων. Εργάστηκε σχεδόν 30 χρόνια στην Ευρώπη και γνώρισε όσο λίγοι Ελληνες τους μηχανισμούς και τα πρόσωπα-κλειδιά. Εναν χρόνο μετά το μνημόνιο ο κ. Γλυνός προσελήφθη... αμισθί ως σύμβουλος του Γ. Παπανδρέου και συνέχισε για ένα διάστημα επί των ημερών του **Λ. Παπαδήμου**. Βασική του αρμοδιότητα ήταν η προετοιμασία των συνόδων κορυφής αλλά και οι επαφές με ξένους ηγέτες, στις οποίες τις περισσότερες φορές ήταν παρών.

Σήμερα δηλώνει απερίφραστα ότι η ανακοίνωση του δημοψηφίσματος από τον κ. Παπανδρέου δεν τον βρήκε σύμφωνο.

«Ενώ είχε πολλά θετικά στοιχεία, ήθελε δηλαδή μια ανανέωση της εμπιστοσύνης, είχε και στοιχεία επιθετικά προς τους Ευρωπαίους» σημειώνει και ανακαλεί την αντίδραση των Βρυξελλών και του γαλλογερμανικού άξονα: *«Αυτοί του είπαν: ωραία, αν το κάνεις όμως έτσι δεν έχουμε συμφωνήσει τίποτα. Τα ξεκινάμε όλα από την αρχή»*. Γι’ αυτό και πήραν πίσω τη δόση που είχαν ήδη εγκρίνει. Εγινε μια σκληρή διαπραγμάτευση η οποία δεν ήταν επιτυχής εκείνη την περίοδο».

Ανθρώπινη καγκελάριος

Το φθινόπωρο του 2011 ο κ. Γλυνός συμμετείχε στις διαπραγματεύσεις για το κούρεμα. «Πλήρωσε» με ένα ελαφρύ καρδιακό επεισόδιο την ένταση των ημερών αλλά και το πάθος του για το κάπνισμα. Του ζητάμε να μας μεταφέρει το κλίμα που επικρατούσε. *«Φαίνεται παράξενο, αλλά η κυρία Μέρκελ ήταν πάρα πολύ ανθρώπινη στις επαφές που είχε με τον κ. Παπανδρέου. Και του έλεγε “αντιλαμβάνομαι τα προβλήματα τα δικά σου, αλλά πρέπει να καταλάβεις κι εσύ τα δικά μου. Εχω εκτεθεί κι εγώ στο κοινοβούλιό μου. Το ότι θα ξαναπάω για δεύτερη φορά και θα τους πω βοήθεια για την Ελλάδα, ότι θα τους πω τώρα θα αγοράσουμε ομόλογα από τη δευτερογενή αγορά ενώ παλιά έλεγα ποτέ από τη δευτερογενή αγορά, ουσιαστικά γίνομαι και εγώ κατά κάποιο τρόπο ρεζίλι". Αυτό που μου έκανε εντύπωση στις τελευταίες συναντήσεις ήταν και η σύγκρουση μεταξύ Μέρκελ και Σαρκοζί. Πολύ συχνά ο ένας μιλούσε όχι πολύ κολακευτικά για τον άλλο, κάτι το οποίο έδειχνε μια οξύτητα. Αυτό εμάς μας στεναχωρούσε. Δεν μας ευχαριστούσε. Δηλαδή το να μιλάει στον έλληνα πρωθυπουργό άσχημα για τον γάλλο πρόεδρο η κυρία Μέρκελ και ανάλογα ο γάλλος πρόεδρος για τη γερμανίδα καγκελάριο λέγοντας ότι “δεν έχει καταλάβει τι γίνεται, δεν το βλέπει καλά, εμείς θα σας βοηθήσουμε καλύτερα”, αυτό πιο πολύ μας δημιουργούσε πρόβλημα παρά μας βοηθούσε»* λέει ο κ. Γλυνός.

Απροετοίμαστος πρόεδρος

«Ο Σαρκοζί μου έδωσε την εντύπωση ότι δεν ήταν καλά διαβασμένος, ότι δεν ήταν καλά προετοιμασμένος στις συναντήσεις, μπορεί να κάνω λάθος εγώ και ενδεχομένως να ήταν» λέει με κάποια συστολή, θυμούμενος τις συζητήσεις την άνοιξη του 2011. *«Την εποχή εκείνη, στις πρώτες συναντήσεις, μου έδωσε την εντύπωση ότι τη θέση της Γαλλίας δεν την καθόριζε ο Σαρκοζί, ούτε η Λαγκάρντ που ήταν υπουργός των Οικονομικών, αλλά ότι την καθόριζαν περισσότερο ο Τρισέ και ο Στρος-Καν. Δυο επιφανείς Γάλλοι σε σημαντικές θέσεις που ήξεραν πολύ καλά και τα ευρωπαϊκά και τα διεθνή ευρωπαϊκά ζητήματα. Ο ίδιος φαινόταν να έρχεται λίγο πίσω»*.

Ο κ. Γλυνός τονίζει την πεποίθησή του ότι η Ευρωπαϊκή Ενωση δεν θα πάψει να στηρίζει την Ελλάδα. *«Το εναλλακτικό κόστος θα ήταν τεράστιο»* λέει. Εκτιμά ότι ενδεχόμενη αποχώρηση της Ελλάδας από το ευρώ θα έθετε σε κίνδυνο κεκτημένα δεκαετιών ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης και θα προκαλούσε ντόμινο που θα μπορούσε να οδηγήσει ακόμη και σε σύγκρουση Γαλλίας - Γερμανίας. Από την άλλη πλευρά, δεν αποκλείει σχεδόν τίποτα. Από το ενδεχόμενο να υπάρξουν κι άλλα «κουρέματα» χρεών (άμεσα ή έμμεσα) στην ευρωζώνη, ως το τύπωμα χρήματος από την ΕΚΤ.

Οσο για τη δική του συνέχεια και αν θα τον ενδιέφερε να περάσει στην πολιτική είναι κάθετος. *«Δεν κάνω εγώ για αυτή τη δουλειά. Μια φορά έβαλα υποψηφιότητα για διαχειριστής της πολυκατοικίας και βγήκα τελευταίος. Δεν με ψήφισε ούτε η γυναίκα μου»*. Αν του λείπει κάτι, είναι η σοβαροφάνεια κάποιων συνομηλίκων οι οποίοι βγήκαν (ή θα βγουν σε λίγες ημέρες) από την πολιτική λύ πλουσιότεροι από ό,τι μπή

Δείτε το βίντεο με τη συνέντευ εξομολόγηση του Γ. Γλυνού σ www.tovima.gr

Η επόμενη μέρα

Οι Βρυξέλλες έτοιμες για όλα τα ενδεχόμενα

■ ***Πώς θα ξυπνήσουν οι Βρυξέλλες στις 7 Μαΐου; Πώς θα εισπράξει, πώς θα μετρήσει η Ευρώπη ένα αποτέλεσμα που δεν θα είναι ευνοϊκό για τα κόμματα που στήριξαν το μνημόνιο;*** «Η απάντηση είναι ότι οι Βρυξέλλες έχουν ξυπνήσει πολλές φορές με τέτοιες εκπλήξεις. Δεν θα είναι η πρώτη φορά, δεν θα είναι κάτι καινούργιο. Επίσης θα πρέπει να πει κανείς ότι όντως στην Ελλάδα ο ορθολογισμός είναι καλός, να εξηγούμε ότι δεν υπάρχει άλλη λύση, πρέπει να κάνουμε εκείνο ή να κάνουμε το άλλο, αλλά ο μεμονωμένος πολίτης που χάνει τον μισθό του, χάνει τη σύνταξή του, δεν έχει ανάγκη από ιδιαίτερο ορθολογισμό. Αυτός θέλει να εκφράσει την οργή του και την εκφράζει με τον καλύτερο τρόπο που μπορεί, που είναι είτε να μην πάει να ψηφίσει καθόλου είτε να καταψηφίσει τα δύο μεγάλα κόμματα.

«Ολοι αυτοί, οι οποίοι δεν μπορούν να επιτρέψουν στον εαυτό τους να επωμισθούν το βάρος της εξόδου της Ελλάδας από το ευρώ, θα αναγκαστούν να κάνουν κάποιας μορφής συμβιβασμό»

Οι Βρυξέλλες έχουν μεγάλη εμπειρία από αυτά και κυρίως είναι πάντοτε έτοιμες για μια νέα διαπραγμάτευση με τις νέες ηγεσίες. Να σας θυμίσω για παράδειγμα ότι το 1981 βγήκε ο Ανδρέας Παπανδρέου, ο οποίος έλεγε ότι θα βγάλω την Ελλάδα από την Ευρωπαϊκή Ενωση. Και το χειρίστηκαν με πολύ μεγάλη επιτυχία και οι Βρυξέλλες και ο Παπανδρέου. Εξ ου και το ερώτημα δεν είναι πώς θα ξυπνήσουν μόνο οι Βρυξέλλες αλλά πώς θα ξυπνήσει και η Αθήνα την επομένη.

Θα σας πω ένα άλλο παράδειγμα. Οι Βρυξέλλες επί μεγάλο χρονικό διάστημα άκουγαν τον κ. Σαμαρά να λέει ότι καταγγέλλει και καταψηφίζει το μνημόνιο και είχαν πει ότι πρέπει ο κ. Σαμαράς να αλλάξει άποψη και να το υποστηρίξει. Ο κ. Σαμαράς έλεγε όχι. Τελικά είπε ναι. Ερώτημα: θα μπορούσαν να κάνουν το ίδιο πράγμα και ο κ. Τσίπρας ή ο κ. Κουβέλης ή κάποιος άλλος; Απάντηση: γιατί όχι; Ολοι αυτοί, οι οποίοι δεν μπορούν να επιτρέψουν στον εαυτό τους να επωμισθούν το βάρος της εξόδου της Ελλάδας από το ευρώ, θα αναγκαστούν να κάνουν κάποιας μορφής συμβιβασμό. Αυτό έχει συμβεί και σε άλλες χώρες, να σας θυμίσω μόνο μια πολύ ενδιαφέρουσα περίπτωση. Ο Λιονέλ Ζοσπέν έλεγε στη Γαλλία ότι θα καταδικάσει το Σύμφωνο Σταθερότητας. Και ξαφνικά εκλέγεται πρωθυπουργός. Και αναγκάζεται να το δεχθεί. Και μάλιστα σε 15 ημέρες. Το δέχθηκε κάνοντας μόνο μια αλλαγή. Το ονόμασε Σταθερότητας και Ανάπτυξης. Αλλαξε μόνο το όνομα.

Τέτοιου είδους αλλαγές πολιτικές έρχονται συχνά. Δεν λέω ότι είναι εύκολο και δεν λέω ότι είναι αδιάφορο και δεν σνομπάρει κανείς το όποιο αποτέλεσμα. Αλλά υπάρχουν πολλοί χειρισμοί που μπορεί να κάνει κανείς».